

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 2. září 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. v. Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Věc C-470/13)

(2013/C 367/36)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Žalovaný: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Předběžné otázky

- 1) Mohou členské státy stanovit vyloučení hospodářského subjektu z účasti na veřejné zakázce z jiných důvodů, než jaké jsou vyjmenovány v článku 45 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES (¹) ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, — a to zejména z důvodů, jež jsou považovány za ospravedlněné s ohledem na ochranu veřejného zájmu či oprávněných zájmů zadavatele nebo s ohledem na poctivé a rovné podmínky hospodářské soutěže — a, v případě kladné odpovědi, je v souladu s druhým bodem odůvodnění výše uvedené směrnice a s články 18, 34, 49 a 56 SFEU praxe, která spočívá ve výše uvedeném vyloučení hospodářského subjektu, který se dopustil protiprávního jednání spojeného s jeho hospodářskou nebo profesní činností, které bylo konstatováno pravomocným soudním rozsudkem před uplynutím nejvýše pěti let?
- 2) Je v případě záporné odpovědi Soudního dvora na první otázku nutno čl. 45 odst. 2 první pododstavec směrnice 2004/18, zejména písmena c) a d) tohoto ustanovení, vykládat v tom smyslu, že je namístě vyloučit z účasti na veřejné zakázce veškeré hospodářské subjekty, které se dopustily protiprávního jednání konstatovaného správním či soudním orgánem v řízení v oblasti hospodářské soutěže, které bylo zahájeno v souvislosti s hospodářskou nebo

profesní činností daného subjektu, přičemž tento hospodářský subjekt musí v oblasti hospodářské soutěže nést právní důsledky výše uvedeného protiprávního jednání?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemsko) dne 16. září 2013 — F. Faber v. Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Věc C-497/13)

(2013/C 367/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: F. Faber

Žalovaná: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní soud – ať už na základě zásady efektivity, na základě vysoké úrovně ochrany spotřebitele uvnitř Unie sledované směrnicí 1999/44 (¹) nebo na základě jiných ustanovení či norem unijního práva – povinen zkoumat z úřední povinnosti, zda je kupující v rámci smlouvy spotřebitelem ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 1999/44?
- 2) Bude-li odpověď na první otázku kladná: Platí totéž i v případě, že procesní spis neobsahuje žádné (nebo nedostačivé či protichůdné) skutkové informace k možnosti zjištění povahy kupujícího?
- 3) Bude-li odpověď na první otázku kladná: Platí totéž i pro řízení o opravném prostředku, ve kterém žalobce nenapadl rozsudek soudu prvního stupně v tom směru, že v něm nebyl proveden tento přezkum (z úřední povinnosti) a otázka, zda je nutné považovat kupujícího za spotřebitele, byla výslovně ponechána stranou?

- 4) Lze směrnici 1999/44 (resp. její článek 5) považovat za normu, která je rovnocenná kogentním ustanovením vnitrostátního práva?
- 5) Brání zásada efektivit, vysoká úroveň ochrany spotřebitele uvnitř Unie sledovaná směrnicí 1999/44 nebo jiná ustanovení či normy unijního práva nizozemskému právu ohledně břemene tvrzení a důkazního břemene spotřebitele/kupujícího pokud jde o povinnost oznámit prodávajícímu (včas) domnělou vadu dodaného zboží?
- 6) Brání zásada efektivit, vysoká úroveň ochrany spotřebitele uvnitř Unie sledovaná směrnicí 1999/44 nebo jiná ustanovení či normy unijního práva nizozemskému právu ohledně břemene tvrzení a důkazního břemene spotřebitele/kupujícího v tom směru, že zboží je v rozporu se smlouvou a tento rozpor se smlouvou se projevil do šesti měsíců po dodání? Co znamenají slova „rozpor se smlouvou, který se ... projeví“ v čl. 5 odst. 3 směrnice 1999/44, zejména: V jaké míře musí spotřebitel/kupující tvrdit skutečnosti a okolnosti týkající se rozporu se smlouvou (resp. jeho příčiny)? Postačí, pokud spotřebitel/kupující tvrdí a při odůvodněném popření prokáže, že nabytá věc nefunguje (bezzvadně), nebo je povinen tvrdit a při odůvodněném popření prokázat, jaká vada prodané věci tuto nefunkčnost (resp. nikoli bezvadnou funkčnost) způsobuje (způsobila)?
- 7) Hraje ještě při odpovědi na výše uvedené otázky roli, že F. Faber se v tomto řízení nechala v obou stupních zastoupit advokátem?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 16. září 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach v. Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Věc C-499/13)

(2013/C 367/38)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelnny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Předběžné otázky

- 1) Je ve světle systému daně z přidané hodnoty, který je založen na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (¹), zejména s ohledem na články 9 a 193 ve spojení s čl. 199 odst. 1 písm. g), přípustné ustanovení vnitrostátního práva jako je článek 18 ustawa o podatku od towarów i usług (zákon o dani ze zboží a služeb) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. 2011, č. 177, pol. 1054 ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o DPH“), které zavádí výjimky z obecných zásad práva daně z přidané hodnoty, především ohledně subjektů práva, které jsou povinny k výpočtu a vybrání daně tím, že vytváří institut plátce daně, tj. subjektu práva, který je povinen za osobu povinnou k dani vypočíst výši daně, vybrat ji od osoby povinné k dani a ve stanovené lhůtě ji odvést daňovému orgánu?
- 2) Pro případ kladné odpovědi na první otázku:
- a) Je ve světle zásady proporcionalit, jakožto obecné zásady unijního práva, přípustné ustanovení vnitrostátního práva jako je čl. 18 zákona o DPH, podle kterého mj. daně z dodávky nemovitostí ve formě exekuce zboží, které je ve vlastnictví dlužníka nebo se při porušení platných předpisů nachází v jeho držbě, vypočítá, vybírá a hradí soudní vykonavatel pověřený exekucními opatřeními, který jako plátce daně odpovídá za nesplnění této povinnosti?
- b) Je ve světle článků 206, 250 a 252 směrnice 2006/112 a z ní vyplývající zásady neutralit přípustné ustanovení vnitrostátního práva, jako je článek 18 zákona o DPH, které vede k tomu, že plátce daně uvedený v tomto ustanovení je povinen vypočíst, vybrat a odvést daň z přidané hodnoty z dodávek zboží provedených formou exekuce, které je ve vlastnictví osoby povinné k dani nebo které se nachází při porušení platných předpisů v její držbě, a to ve zdaňovacím období platném pro osobu povinnou k dani ve výši částky, která představuje násobek výtěžku dosaženého z prodeje zboží — sníženého o daň z přidané hodnoty — a odpovídající sazby daně, aniž by od této částky odečetl částku daně z přidané hodnoty na vstupu, která vznikla osobě povinné k dani od začátku zdaňovacího období do data výběru daně?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1